

Wie laat de hond uit? / #8 Hondennamen (Audiotranscript)

Marieke: Bij de dierenartspraktijk kom je soms namen tegen...! Ik heb één keer gehad, zo'n vrouw komt dan binnen, en dan moet je je hond gaan aanmelden. Dus ik zeg: Nou, goedemiddag en welkom, en met wie bent u hier? Zei ze: 'Ik durf het bijna niet te zeggen, maar hij heet: Pilsie.' Toen dacht ik: oh ja...!

Marieke: [Gelach]

Jet: Deze podcast word je aangeboden door Smuldier. Het allerlekkerste hondenvoer.

Voice-over: Dit is weer een spiksplinternieuwe aflevering van de podcast 'Wie laat de hond uit?' Drie hondenbaasjes bespreken allerlei vragen van luisteraars. En deze keer komt de vraag van luisteraar Jeanette.

Jeanette: Met Jeanette

Jet: Hallo Jeanette, je spreekt met Jet van de podcast 'Wie laat de hond uit?'

Jeanette: Ja. Goedemiddag.

Jet: Goedemiddag. Ik begreep dat jij net met pensioen bent.

Jeanette: Ja, dat klopt.

Jet: Nou, gefeliciteerd.

Jeanette: Ja, dankjewel.

Jet: Tijd voor een pup, zou ik zeggen.

Jeanette: Tijd voor een pup, precies.

Jet: Ja, die gaat er komen ook, he!.

Jeanette: Die is er al.

Jet: Oh, die is er al, maar je had daar een vraag over.

Jeanette: Ja, hoe kom je aan de naam voor een pup. Hoe bedenk je dat?

Jet: Ja, dat is lastig, hè. Heb je al veel advies gekregen?

Jeanette: Ja, eigenlijk waren we er erg snel achter, want je ligt daarvan wakker en dan denk je... Ik heb op een school gewerkt, dus je hebt ook heel veel namen in je hoofd zitten. Nou, dat wil je niet, en dat zijn ook kindernamen. Maar soms gebeurt dat. Toen kwam m'n schoondochter op het lumineuze idee, want het is een Friese stabij, om te googlen en te kijken wat voor namen er aan Friese stabijen worden gegeven. Nou, toen kwamen we in eerste instantie Fija tegen. Dan noem je dat, Fija.. nou, wel een mooie naam, maar dat past niet zo goed bij mij. En toen was daar ook een naam Jeske en bij een volgende lijst stond Jeska. En op de achtergrond hoor ik m'n kleindochter zeggen: Jeska, Jeska.

Jeanette: Hondengeblaf

Jet: Dit is mijn hond, die heet Poppy.

Jeanette: En toen was het eigenlijk. Oh, ja, dat past bij ons.

Jet: En nu wil je weten: hoe komen mensen überhaupt altijd aan namen en wat is dan een goede hondennaam?

Jeanette: Ja, precies.

Jet: Ik vind dat een hele leuke vraag. Ik zou zeggen lekker blijven luisteren, Jeanette, en veel plezier met je lieve pup.

Jeanette: Dank je wel, dat gaat helemaal lukken en jij succes ook met je hond.

Jet: Dank je wel. Tot later.

Jeanette: Ja hoor.

Jet: Dag Jeanette

Jeanette: Daag

Marieke: Ik ben Marieke, mijn hond heet Mila en ze is het allerbeste maatje die ik me zou kunnen voorstellen.

Jet: Hallo, ik ben Jet. Mijn hond heet Poppy. En ze was een zwerver, maar is nu de koningin van Rotterdam.

Lysbeth: Hallo, ik ben Lysbeth en ik heb Rafieq meegenomen. Waar ik per ongeluk, zes jaar geleden, verliefd op werd.

Jet: Ja, en één ding hebben we allemaal gemeen. Wij hebben allemaal het allerleukste hondje van de hele wereld.

Marieke: Dat zeker.

Jet: Aflevering acht: hondennamen. Nou, goed dames. Het is een duidelijk verhaal. Jeannette is net met pensioen. Zij heeft een pup, het is een Friese stabij. Ze ging allemaal zoeken naar namen en dat vond ze nog niet zo heel makkelijk. Toen is ze gaan kijken naar Friese namen, want het is een Friese stabij en het is Jeska geworden, maar ze vraagt zich af: hoe komen mensen in hemelsnaam aan hondennamen? Dus ik kijk naar jou, Lysbeth. Hoe ben je aan jouw hondennaam gekomen?

Lysbeth: Mijn hond had de werktitel: leukerd.

Lysbeth: [Gelach]

Jet: Dat vind ik vind ik wel een leuke naam.

Marieke: Wel passend.

Jet: Leukerd, dat is 'ie ook.

Lysbeth: Hij zat nog op Lesbos, dus ik moest drie maanden wachten tot ik er weer naar toe terugging om hem op te halen. En ik had hem Leukerd genoemd. Het leek me wel grappig om dan te roepen: 'Hé, Leukerd, kom hier!'

Lysbeth: [Gelach]

Marieke: Even nog erbij fluiten van tevoren.

Jet: Hé Leukerd! Kan jij ook op je vingers fluiten?

Lysbeth: Dat kan ik heel goed.

Jet: Dat is wel heel goed, ja.

Lysbeth: Maar gaandeweg die tijd dat ik hem ging halen vond ik Leukerd op lange termijn toch niet een hele leuke naam. En hij heette Xeno, want in de opvang geven ze honden op alfabet namen met groepjes die gevonden worden. Dus die van mij, die ik daar gebracht heb, heetten Xeno, Xenia en een andere naam met een X, ben ik vergeten. Dus ik was.. nou Xeno, ik deed vluchtelingenwerk. Xenofobie leek me nou de slechtste naam voor die hond. Ik werkte in een vluchtelingenkamp en ik heb op een gegeven moment, toen ik uitgepraat en uitgekleurd en getekend was, gewoon aan de kinderen gevraagd: jongens, ik heb een hond, hij ziet er zo uit. Wat zouden jullie hem voor naam geven? En toen kwamen ze eerst met Latifa, maar Latifa is een meisjesnaam en het is een jongetje. Toen kwamen ze met Ashkar. Wat ik ook een hele goede naam vind, want hij is blond en Ashkar betekent blond. Maar vrienden van mij hadden een hond en die heet Eshkar. En Eshkar en Ashkar is ook niet handig en toen kwam er één jongetje met Rafieq ik kan het niet uitspreken zoals zij het uitspreken. Toen ben ik dat gaan googlen en dat betekent kameraad in het Farsi. Ja, vond ik een fantastische naam, dus vanaf toen heet 'ie Rafieq.

Marieke: Het lijkt een beetje op Rafiki van de Lion King.

Lysbeth: Ja, dat is Swahili, ook voor kameraad.

Jet: O, maar kijk, maar ik kameraad. Dat is ja, dat geeft ook echt wel weer wat je hond moet zijn, eigenlijk ook voor je.

Lysbeth: Ja.

Marieke: Nou echt over na over nagedacht.

Jet: Mooi.

Lysbeth: Dus een toevalstreffer die supergoed past.

Jet: Kijk.

Marieke: Ja, bij mij.. het was eigenlijk zo dat Mila bij de fokker Anne heette. Nou vind ik Anne zeker een leuke naam, maar ik heb al een vriendin die Anne heet. Dus ja, hondennamen en mensennamen door elkaar halen is dan misschien niet helemaal heel handig. En dus nou ja, de fokker zei ook van: weet je, jullie mogen zelf een naam kiezen, maar om ze uit elkaar te houden, geven we ze wel alvast de naam. En ik vond Mila altijd al wel heel leuk, gewoon mooi klinken, lief klinken. Ik heb nog een tijdje zit te twifelen tussen Nova en Mila. Maar Nova hoorde je steeds ook meer, Mila tegenwoordig ook wel, en mijn vriend zei: het maakt mij echt helemaal niks uit!

Jet: O, nou dat was wel een hele lange naam 'maakt mij helemaal niks uit'.

Marieke: Maakt mij helemaal niks uit. Eigenlijk zei hij eerst dat hij haar 'Kistje bier' wilde noemen. En ik zou, nou, dat gaan we echt niet doen. We hebben het er over nog over gehad van kunnen we haar geen 'Kommer' noemen? En dan zeiden mensen 'Kommer'? Ja, dan sta je in het bos en dan roep je "Kom, Kommer". Dan kijken mensen ook raar op. Nou ja, dat is leuk voor even, maar ik denk niet dat je heel blij wordt als je je hond Kommer noemt.

Lysbeth: Kommer en Kwel.

Jet: Ja, daar zat ik ook aan te denken, dat je er nog een tweede bij moet hebben.

Marieke: Dat was wel een beetje naar geweest. Ja, nee, dat is uiteindelijk gekozen voor Mila. Nou is het wel zo dat.. Ik vind het Mila best wel een naam voor een mooi, sierlijk meisje.

Jet: Ja.

Marieke: Dat is ze niet altijd. Dus ze kijkt ook wel een beetje slomig soms uit haar ogen. En nou zit er bij ons in de vriendengroep zit een jongen en die was echt zo van: nou, als je toch een hond neemt, dan noem je hem toch gewoon Snorkie. En toen dachten we: ja, eigenlijk is

dat wel een hele goeie naam. Dus jij had het net over koosnaampjes. Mila heeft als koosnaam Snorkie of Snorkeraar, sir Snorkslot, Snorktastico. Dus eigenlijk wordt ze vaker Snorkie of vervormingen daarvan genoemd, maar voor de net noemen we haar Mila.

Jet: O ja, duidelijk verhaal. Maar heb jij niet heel veel koosnaampjes ook voor je hond, Lysbeth?

Lysbeth: Sowieso, zeg maar, heet 'ie Rafieq, maar hij heet ook Ráfieq. Afhankelijk van, zeg maar..

Jet: O ja, dan zie ik jouw gezichtsuitdrukking erbij.

Lysbeth: Ja.

Jet: En dan denk ik 'oeh, dan moet je hier komen'.

Lysbeth: Dus het is ook, zeg maar, de intonatie bepaalt al een beetje wat er achteraan komt. Ja, een vriendinnetje van mij zit in het leger en die heeft ooit, die is sportinstructeur geweest daar, ze is nu één of andere hoge hotemetoot, maar in je met haar peloton, riep ze dan: Hé, pik omhoog! En ik noem hem nu af en toe Pikkemans. Dat is eigenlijk een beetje z'n koosnaampje.

Marieke: Doe je dat ook als je bos loopt? Offe?.

Lysbeth: Nee.

Jet: Maar dat is het wel? Want ik heb zoveel namen voor mijn hond, dat ik heb wel eens, denk ik, ja.. Misschien moet ik gewoon eens hulp gaan zoeken ofzo.

Marieke: Weet ze überhaupt dat ze Poppy heet, of?

Jet: Ja, ze luistert daar dus wel naar, maar zij heette origineel heette ze Sammy. Maar ik had allemaal Sammy's in de buurt. Mijn zoon had net een vriendinnetje die heet dus ook Sam. Maar ja, goed, dat is drie jaar geleden, dat is nog steeds aan. Maar ja, dat weet je natuurlijk niet hè, met die jonge gasten, dus ik denk: ja, heb je een leuke hond, heet ie dadelijk..

Lysbeth: Naar z'n ex.

Jet: Ja, dat lijkt me niet handig. De buurjongen heette Sam. Nou ja, dus ik dacht dat moet niet. Ik vond Sammy in principe gewoon een prima naam. En toen gingen we natuurlijk in het gezin ook praten over, wat is dan een goede naam? Nou, ik had begrepen dat een korte naam voor een hond het beste is, omdat ze dan.. Dat klinkt als 'kom hier', weet je wel. Dat moet dan gewoon duidelijk zijn. Niet Franciska, dat is dan net even één lettergreep teveel. Niet dat dat in overweging is genomen. Toch twee lettergrepen maximaal en ik vond het eigenlijk wel grappig Ronnie voor..

Lysbeth: Maar het is een meisje.

Marieke: Ja.

Jet: Ik weet ook echt niet waarom. Maar dat vond ik gewoon eigenlijk wel leuk 'Ronnie'. Maar mijn zoon sprak heel duidelijk meteen zijn veto uit. Die zegt: ja, en dan kun je net zo goed Corry noemen. Dan maak je het gewoon heel moeilijk om van te houden, ik spreek m'n veto uit. Ik dacht: ja, jeetje wat moeten we dan? Maar zij kwam zo snel naar Nederland dat we ons niet heel erg konden voorbereiden en ik was ook lichtelijk hysterisch, omdat ik dacht 'eindelijk, m'n hond'. Ja en al heel snel was het een soort koosnaampje. Poppy, Pop, kom maar hier. Nou, ja, in Griekenland heten ze allemaal Papadopoulos, als een soort Jansen. Dus. Ja, het is eigenlijk ook een soort linkje nog naar Griekenland. Maar ja, daarna was het gewoon bekeken, ze luisterde de gewoon naar Poppy.

Marieke: Het klinkt ook wel echt heel lief, sowieso om het uit te spreken. Volgens mij kun je het bijna niet echt heel boos zeggen.

Jet: Ja, en het is natuurlijk Poppy, Poppedop, maar ja, ik noem maar ook wel Mevrouwtje of Meisje. Schurkie, noem ik haar ook. Ik had haar eigenlijk gewoon Schurkie moeten noemen, want ik zeg heel vaak Schurk.

Marieke: Ik vind het wel een leuk duo, Schurkie en Snorkie.

Jet: Ja, Schurkie en Snorkie, de avonturen..

Marieke: Maar het erge is wel.. We hadden het er laatst even over van: nou ja, en hoe roep je haar dan? Mijn schoonzusje riep: 'Mila, Mila', en ze bleef gewoon staan. En toen zei ze 'Snorkie!' en gelijk keek ze op en liep ze die kant op. En toen dacht ik: mmm, we gebruiken die naam wel echt heel vaak.

Jet: Maar goed, we hebben ook wel een redelijk internationaal gezelschap om ons heen, en dat klinkt natuurlijk 'Schurkie'..

Lysbeth: Ja, dan blijft ze wel alleen maar naar jou toekomen, niet naar al die andere mensen. Dat helpt misschien wel.

Jet: Dat is misschien ook wel zo. Schurkeboef, zeg ik ook wel vaak tegen haar, weet je wel, maar het schijnt wel zo te zijn dat je een naam kort moet houden. Maar het moet niet lijken op een commando, dus het moet niet op kom lijken, dus het moet niet Tom zijn of Tommy. Kommie.

Marieke: Nou, dat is wel leuk dat je dat zegt, want ik heb een tijdje bij een blindengeleidehondenschool gewerkt. En daar heb je natuurlijk nog weer meer commando's eigenlijk, want die honden kunnen van alles leren. Van 'zoek de bank' tot aan links en rechts. Daar hebben ze ook heel duidelijk gezegd dat het gastgezin, dus degene die de pup opvoedt, die mag de naam bedenken. Maar we moeten 'm wel goedkeuren, want anders krijg je de naam zoals Link. Ja, nou, als je een hond Link noemt, dan wordt het wel heel moeilijk om het commando links aan te leren. Of Rex en rechts. Dus zo mogen de gastgezinnen dat wel uitkiezen, maar er moet wel altijd een beetje zo'n filter overheen komen van: oké, dit kan wel, maar dit is dan weer net niet helemaal handig.

Jet: Maar krijg je dan ook een lijst bijvoorbeeld met alle commando's die zo'n hond moet leren, zodat je in ieder geval daar al meteen over na kan denken, lijkt mij wel handig.

Marieke: Nou, in principe wordt dat wel benoemd. Van nou, dit zijn de commando's. Soms veranderen commando's ook nog weer een beetje, of soms wil je juist niet dat het gastgezin alle commando's al weet, omdat ze dan denken van: o, nou, nu roep ik maar dit, want dat moet die straks ook leren. Terwijl dat wel, stapsgewijs en volgens een trainingsplan gaat. Dus het wordt wel benoemd en er wordt gewoon in overeenstemming gezegd: oké, kies anders je top drie uit en dan gaan we daar uit kijken. Misschien kun je je eerste keuze al wel, maar misschien is dat net niet helemaal handig als jij Rex in gedachten had. Dus zo wordt er wel inderdaad met commando's gekeken, want je kan je voorstellen dat het best wel verwarrend voor een hond is om dat uit elkaar te houden.

Lysbeth: Maar het is wel zo, dat welke commando's je geeft, kun je zelf ook kiezen, behalve bij een blindengeleidehond. Mijn zusje heeft bijvoorbeeld een Duitse hond en die is Engels opgevoed. Dus ik zeg 'af' als 'ie moet liggen en die van m'n zusje, die gaat 'down'. Als je tegen die van mij zegt 'down', kijkt 'ie je heel appelig aan. En weet 'ie echt niet wat 'ie moet doen.

Marieke: Ik heb zelfs een keer mensen gehad die het in het Frans deden. En die hond had ik een tijdje in huis, dus tegen die ene hond moest ik in het Frans 'zit' zeggen en tegen Mila dan in het Nederlands. Dat was echt dat ik dacht, 'Eh, assis, zit en op een gegeven moment ging 'ie gewoon reageren als 'ie 'assis' hoorde. Toen dacht ik van: nou, dat betekent dat straks 'zit'...

Jet: Dus jouw hond is eigenlijk gewoon meertalig.

Marieke: Ah joh, zo'n slim beest, dat wil je niet weten.

Lysbeth: Ja, mijn hond is ook Duitse opgevoed, Duits-Frans en bij mij Nederlands. Want die opvangdames waren een Franse dame en een Duitse dame.

Jet: Oh, en ik weet nog dat ik eigenlijk een beetje boos op m'n buurvrouw reageerde. Toen kwam ik dus aan met Pop en toen zei ze: o, waar heb je die dan weer vandaan? Alsof ik elke keer met een andere hond aan kom.

Marieke: Jaren gewacht tot ze een hond heeft.

Jet: Het is gewoon een stomme buurvrouw, dat zei ik niet hardop.

Lysbeth: Dat deed je nu wel.

Marieke: Nog steeds vrouwtje gehaktbal, offe?

Jet: Nee, een andere buurvrouw. Maar toen zei ik ook van: ja, ze komt uit Griekenland. En toen ging ze dus echt door de knieën en toen zei ze heel serieus: 'Je moet wel Nederlands leren'. Ik vond dat zo stom, maar daar zit dus misschien nog best wel wat in.

Lysbeth: Ja, als zij bij een Griekse gastgezin is geweest... die hebben natuurlijk gewoon de hele dag Grieks tegen haar gepraat.

Jet: Die kans is groot, ja.

Lysbeth: En Griekse dingen geleerd. Als Grieks.. Ik kom niet verder dan 'kalimèra'.

Lysbeth: Een paar maanden, ze was nog best wel klein.

Lysbeth: Ja, maar ik denk dat ze toch wel met een gezin meedraaien. En als het eten gegeven wordt, ik roep ook altijd van: er is eten. Of..

Marieke: We gaan aan tafel.

Jet: A table tout le monde, zeg jij dan tegen Mila.

Marieke: Mijn Frans is niet zo goed, dus dat heb ik maar gauw achter me gelaten.

Jet: Maar goed, ja, je moet dus wel goed nadenken over de naam, maar toch hoor je inderdaad ook echt wel ja, gekke hondennamen voorbijkomen.

Marieke: Bij de dierenartsenpraktijk kom je soms echt rare namen tegen. En ik heb één keer gehad dat zo'n vrouw komt binnen en dan moet je je hond gaan aanmelden. Dus ik zei: nou, goedemiddag, welkom en met wie bent u hier? Zei ze: ik durf het bijna niet te zeggen, maar hij heet Pilsie.

Jet: Pilsie, ja, jeetje!

Marieke: En ook mensen die hadden twee honden. De ene heette Tira en de andere Misu en toen dacht ik: o, best leuke namen, maar samen heb je dus tiramisu.

Jet: Ik ken wel een Gin en een Tonic. Dat is ook gek, toch?

Lysbeth: Wat ik een hele leuk vond is Google en dan een hond hebben die gek is op ballen. Dus: Google zoek.

Marieke: Oh ja.

Jet: Super handig. Of Siri, he? Als je wat wil vragen aan je telefoon, dan kun je ook je hond zo noemen.

Marieke: Maar dan zou ik niet een iPhone hebben als je je hond Siri hebt genoemd. Dan gaat 'ie elke keer...

Jet: Lijkt me heel onhandig. Daar hebben we, jij hebt natuurlijk een hele mooie Labrador. Er loopt er dus ook er eentje door mijn wijk en die hond is veel te dik. En die sjokt door de wijk. En die heet Linda, dat vind ik zo gek.

Lysbeth: Volgens mij heeft Linda ook wat problemen met haar gewicht.

Jet: Linda heeft wel een beetje obesitas ja.

Marieke: Maar het is het dan ook een blonde Labrador?

Jet: Ja.

Marieke: O ja, nou ja, maar je zou het inderdaad er niet bij verwachten, nee.

Jet: Nee, elke keer als ik hoor 'Linda, schiet even op'. Dan denk ik 'hè?'

Lysbeth: Je geeft natuurlijk zo naam als een hond gewoon schattig en klein is. Je weet natuurlijk niet wat het wordt.

Jet: Ja, maar bij een labrador weet je dat 'ie wel..

Lysbeth: De kans is vrij groot dat 'ie stevig wordt.

Jet: Doorgaans zijn dat geen hele kleine hondjes. Maar hoe kom je op Linda? Dat vind ik zoiets wonderlijks.

Lysbeth: Ik zou zeggen, vraag 't een volgende keer hoe hij eraan komt.

Jet: Ja, ja..

Lysbeth: Want ik heel grappig vind, is dat.. de kinderen heetten vroeger Jan, Piet, Klaas, Willem. Nu heten de honden zo en de kinderen heten Storm, Splinter, Turbo, Sterre..

Jet: Turbo.

Marieke: Turbo?

Jet: Serieus?

Marieke: Ik ben nog nooit een Turbo tegengekomen.

Jet: Ik ook niet.

Lysbeth: Hier liep laatst een jongetje en die werd geroepen als Turbo.

Jet: O echt?

Lysbeth: Dat kan natuurlijk ook een koosnaam zijn.

Jet: Of dat 'ie misschien Turbo, als z'n Ritalinnetje nog nodig is...Dat kan natuurlijk ook.

Marieke: Bij mijn schoonouders..

Jet: Ik heb dus een oproepje gedaan ook bij mij op Facebook en Twitter. Van goh hè, hondennamen, gooi het op me. Wat zijn de gekste die je tegenkomt? Er was er eentje: ja, ik wilde mijn hond graag Kippie noemen, maar mijn vrouw vond het niet leuk. Ik vond het wel leuk. Kippie!

Lysbeth: Wij hebben een hond in de wijk die heet Poes.

Jet: Dat vind ik dus ook leuk!

Lysbeth: En Muis, een Teckel die Muis heet.

Jet: O ja? Ah, dat vind ik wel leuk.

Marieke: Dat klinkt wel schattig.

Lysbeth: Ik ben vrijwilliger op een hondenspeelparadijs, dat is zo'n speeltuin voor honden. En op een gegeven moment zitten we te wachten en dan stapt iemand uit de auto en een andere vrijwilliger zegt: daar heb je hondje Nee. Ik zeg: hondje Nee? Wie noemt zijn hond nou Nee? Moet je maar opletten. Nee, niet doen. Nee, kom hier. Nee, ga zitten. Nee, je moet aan de lijn. Nee, ik moet nog een zakje pakken. Hij zegt: zie je wel? Hondje Nee!

Jet: Ja, maar dat is dus inderdaad, wat je zegt, dat klopt wel. Heel vaak zijn mensen.. en dan luisteren ze dus naar 'nee', want dat is wat steeds horen. Dat is eigenlijk ook grappig, als 'ie naar 'nee' luistert!

Lysbeth: Als je met die hond een gesprek gaat voeren, dan zal die waarschijnlijk zeggen, als je vraagt, hoe heet jij? Nee!

Marieke: Konden we dat maar vragen.

Jet: Maar er zijn ook wel echt.. Weten jullie welke namen er in de top tien staan? Ik heb het toevallig even opgeschreven, niet allemaal.

Lysbeth: Max, denk ik?

Jet: Ja, Max staat op één.

Marieke: Ik hoor ook wel heel vaak: Luna.

Jet: Ja klopt. Die staat op twee. Ah, jongens, jullie gaan door voor de wasmachine!

Lysbeth: We zijn goed!

Marieke: Ja, ik denk dat zoals Bono en Bowie hoor ik nu ook wel vaak, maar ik weet niet of dat al voor die telling of na die telling was.

Marieke: Nee, die staan inderdaad niet in de top tien die ik had gevonden. Maar Bono en Bowie hoor ik inderdaad ook met regelmaat.

Lysbeth: Wat is nummer drie?

Jet: Diesel!

Marieke: Diesel. O ja.

Lysbeth: Ja.

Jet: Vind die eigenlijk heel grappig. Ja, dan vraag je af: waarom dan niet benzine?

Lysbeth: En dan kun je Turbo-Diesel doen.

Jet: Ja. Vind ik eigenlijk heel leuk. Maar dat is iets te lang misschien. Turbo en Diesel, moet je dan hebben. Hè, en Bo, horen we heel veel.

Lysbeth: Bo.

Marieke: Ja.

Lysbeth: Dat roept ook lekker makkelijk.

Marieke: Dat kan ook voor kinderen.

Jet: Ja, Bo, is wel heel kort. Sam, Senna, horen we heel erg veel. Kyra ja, daar ken ik er niet zoveel van.

Lysbeth: Is echt een meisjesnaam.

Jet: Ja, daar ken ik er niet zoveel van.

Marieke: Wel wat, maar inderdaad niet dat ik denk: o ja, die hoor je echt super regelmatig.

Jet: Nou ja, als je in Kralingen rondloopt, dat is de wat chiquere wijk in Rotterdam, dan kom je toch wel regelmatig Teckels tegen die Lodewijk heten, dat vind ik dan wel weer geestig.

Marieke: O ja.

Jet: Lodewijk!

Marieke: Nou, ik heb dus, jij zei net...

Lysbeth: Met een rode broek.

Marieke: .. het moet een korte naam zijn. Ik heb de hele tijd nagedacht, maar ik dacht, ik ken ook geen honden die langere namen hebben dan twee lettergrepen. Maar ja..

Jet: Behalve Lodewijk.

Marieke: Lodewijk.

Jet: Ja, dat vind ik dan wel weer grappig.

Marieke: Ik ken ook geen honden die Lodewijk heten.

Jet: Lady, horen we ook veel.

Lysbeth: En de Vagebond.

Jet: Dat is dus van Lady en de Vagebond, denk ik dan. Denk je dat films ook veel hondennamen opleveren?

Marieke: Ja, denk ik wel.

Lysbeth: Ja, want Woezel en Pip doen het erg goed. En wat heb je nog meer? Ja, ik ben niet zo goed in de kleine-kinderseries. Maar Lyca doet het goed, want dat is de eerste hond die naar de ruimte is gegaan. Dus ik ken ook twee honden die Lyca heten.

Jet: Ik ook, ja.

Marieke: Ik hoor ook wel Rex, van die speurhond Rex, of Commissaris Rex ofzo.

Lysbeth: Vroeger heetten ze allemaal Snuf, van Snuf de hond, hoor je ook helemaal niet meer.

Jet: Nee, is ook een beetje gek, gewoon, Snuffie.

Marieke: Lassie, hoor je ook niet zo vaak meer.

Jet: Ja, Lassie inderdaad.

Marieke: Hoor je die wel vaak?

Jet: Nee, nee.

Marieke: Wel Latshi, maar dat..

Jet: Maar Lassie-honden zie je ook niet veel meer.

Marieke: Nee, die Schotse Collies. Mijn schoonouders hebben een Schotse Collie en die hadden dus, toen die kwam, was er de ene helft van het gezin die zei: nee, hij moet Hector heten. En de andere helft van het gezin zei Lucky. Dus nu is er nog steeds één iemand uit het die noemt hem altijd Hector, terwijl de rest 'm altijd Lucky noemt.

Lysbeth: Dan zou ik hem Luctor gaan noemen.

Marieke: Luctor!

Lysbeth: Luctor et emergo.

Jet: Goeie, maar dat is misschien weer net iets te lang. Rambo hoor ik ook best wel veel en Rocky.

Marieke: Ja.

Lysbeth: Ja, zijn ook lekkere namen.

Jet: Ja, dat klinkt wel lekker. Ja, dat is dan weer Rotterdam-Zuid, zeg maar, wat er aan bod komt. Het wat ruwere werk.

Lysbeth: Ik zie er ook een hond bij.

Jet: Ja, nou ja, ik ken toevallig een Rocky. Dat is ook een hele grote hond, maar dat is wel echt de beste opgevoede hond, die ik zo ongeveer ken. En Kliko hoor ik ook, heb ik ook veel gehoord.

Lysbeth: Vuilnisbakkenrasje.

Jet: Ja, ik zou dan, als we dan toch een beetje Frans nemen..

Lysbeth: Poubelle.

Jet: Ik dacht eerder aan Veuve Clicquot. Dat is dan weer net iets anders. Maar goed, ja, een hondennaam, dat is nog best iets heel persoonlijks.

Lysbeth: Ja.

Jet: Niet?

Marieke: Ik denk het wel. Maar ik denk ook dat als je een hondennaam kiest, kies gewoon iets wat je zelf heel erg leuk vindt, omdat je er best wel lang..

Jet: Nou, dat is wat ik net ook zei. Het moet ook vooral bij je passen. En als je natuurlijk inderdaad kiest voor een hondennaam die heel grappig lijkt, realiseer je dan ook dat je dat 's ochtends om zes uur, als je aan het uitlaten bent, dat dan soms ook moet roepen. En of het dan ook nog leuk is.

Marieke: Inderdaad. En uiteindelijk als je koosnaampjes gaat verzinnen zoals Snorkie, weet je, zij luistert daar nu ook supergoed naar. Dus ook al hadden we dat in eerste instantie niet bedacht, je kunt ze echt nog wel verschillende dingen leren. Alleen, het is natuurlijk wel gewoon leuk als je één naam hebt waar je heel blij mee bent. Dat je dat gewoon altijd kan roepen.

Jet: Snorkie, ik vind 'm ook wel leuk.

Marieke: Ja, het klinkt toch echt heel grappig?

Jet: Dus Jeanette, ik weet niet of je er echt heel veel wijzer van geworden, maar volgens mij heb je in ieder geval het juiste pad bewandeld. En heb je een hondennaam gekozen die zowel bij je hond past, als bij jou. En dan wensen wij jou natuurlijk ontzettend veel plezier met je pup, want je hebt nu alle tijd om heerlijk met die kleine Jeska te gaan wandelen.

Voice-over: Tot zover deze aflevering van 'Wie laat de hond uit?'. Heb jij ook een vraag? Stuur dan een mail naar ons via podcast@smuldier.nl. Abonneer je op deze podcast via één van de bekende podcastkanalen, zoals Spotify, Google of Apple podcasts. Enne..vergeet niet je hond extra te verwennen vandaag. Doe!

Voice-over: Je houdt van ze. En daarom geef je ze het allerbeste. Knuffelen, daar zijn ze dol op. Een wandeling op z'n tijd, vinden ze heerlijk. En die bal die ze steeds kwijtraken, die haal ik gewoon voor ze op, kleine moeite. Want ze geven mij namelijk het aller-, allerlekkerste eten. Ik ben Max. Ik ben een smuldier. Smuldier. Het allerlekkerste hondenvoer. Kijk ze nou! Zijn ze niet geweldig? Mijn mensen.